

Entrevista a Guillem Plana

El Guillem Plana és un jove emprenedor apunt de fer 30 anys. La seva vida ha estat marcada per dues passions, la cuina i els ral·lis. Tant és així que, quan ell estudiava ja tenia molt clar que treballaria a la cuina per tal de guanyar diners i poder-se comprar el cotxe de ral·li que sempre havia somiat. Podem dir que ha construït un doble somni. "Dues passions. Dos mons. En cada una hi ha una cursa en què dones el màxim de tu mateix! Intentar no sortir-te de la trajectòria marcada i a cada metre donar el 200%".

Des de quan tens interès per la gastronomia?

Des de ben petit, quan els meus pares anaven a sopar a fora em deixaven amb els meus avis aquí a Sant Fruitós de Bages i jo ja demanava altres dies anar-hi, perquè tenia molt present la cuina de la meva àvia. Tenia interès per allò que cuinava i el gust que tenia. De més gran, preparava el dinar per als meus pares de manera que en el moment de triar que estudiar, el meu interès per la cuina es va plantejar com una oportunitat per continuar formant-me.

Quins estudis vas realitzar?

Primerament a l'Escola Paidós, on sempre havia estat un bon estudiant, i en el moment de finalitzar la secundària obligatòria ho recordo com un moment complicat. Finalment, vaig iniciar el Cicle Formatiu de Grau Mitjà de Cuina i Serveis de Restaurant a l'Escola Joviat, a Manresa. Aquests van ser els meus estudis professionals. Es tracta d'una molt bona escola, ja que surts molt ben preparat, part molt important, que després has de saber aprofitar en el món laboral.

D'on et va sorgir la idea d'emprenedor? I decidir obrir el restaurant Can Plana?

Va ser després de passar per tres restaurants de renom de la comarca i tres temporades a l'Hotel Roc Blanc d'Andorra, on he d'agrair molt tot el que m'ha ensenyat el xef Roger Biosca durant la meva estada a Andorra. Com tot cuiner, el somni és obrir el teu propi restaurant i elaborar la teva pròpia cuina. El meu restaurant està especialitzat en cuina mediterrània, catalana, basca i de mercat amb productes de la zona. Jo sóc molt d'idees fixes. Quan tinc una idea al cap no paro fins a aconseguir-la. Amb el meu negoci i amb els cotxes.

Com va sorgir la idea o oportunitat de marxar a Andorra?

Va sorgir l'oportunitat i vaig voler provar. Tenia intenció de marxar, sense cap preferència. Volia seguir aprenent i creixent com a cuiner.

Com va ser la teva experiència a Andorra?

Al principi va ser difícil. En el moment de marxar de casa li van diagnosticar Leucèmia al meu pare i baixava cada setmana per estar amb la família. Va ser un temps dur, però vaig tenir la sort que a l'hotel em van recolzar molt i un cop superada la malaltia vaig reprendre el camí a Andorra.

Perquè vas decidir especialitzar-te en aquest tipus de cuina?

Un cuiner ha de fer el que a ell li agrada. És la meva marca personal. No em deixaré portar per la moda, per exemple el Sushi. També m'agrada molt la cuina Basca.

Què et satisfà del teu dia a dia en el treball?

Que el client gaudeixi i se senti a gust a casa meva amb la feina que jo realitzo.

Quins consells donaries als joves que vulguin dedicar-se al món de la gastronomia?

Jo penso que això ho portes a dins. Quan un dissabte a la nit tens el cap a la cuina, ja ho vius, ja ho veus. Si ho veus, és perseguir-ho!

A part de la cuina, una altra passió que et mou són els ral·lis, com ho compagines?

A l'escola em deien "Plana, vostè ha de triar o una cosa o l'altre, o la cuina o els ral·lis" i jo els hi deia que pels meus nassos ho compaginaria tot. I així ho he fet. Sóc una persona molt activa. Quan vaig començar a córrer estava treballant a un restaurant. Jo estava compromès i responia a la feina, quan demanava un dia o hores per anar a córrer un ral·li m'ho donaven. L'any passat vaig viure el ral·li que em va sortir més car de la meva carrera, perquè a més de tancar el restaurant el cap de setmana, vaig tenir un accident i vaig haver de reparar el cotxe. Ara amb el meu propi negoci potser és més difícil, però jo treballo per viure, no visc per treballar, encara que siguin les meves passions una no em fa a renunciar a l'altre.

Laia Candàliga